

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Regvlarvm Vtrivsque Ivris Cvm Ampliationibvs Ac Limitationibvs

Dueñas, Pedro

Venetiis, 1566

Regvla XLIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63213](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63213)

D. Petri Duen.

cum appellatio remaneat deserta, possit ipse iudex sententiam exequi, vel in causa ipsa procedere. c. personas. & ibi Abb. & Præposi. in c. oblatæ, & in c. reprehensibilis. & in c. sepe, & in c. cum sit Romana, versu. q. si is. de appellat. Et ita tenet Spec. in tit. de appellat. in §. nouissime. nu. 1. ver. xv. & xvj. Card. in Clem. nu. 1. 19. q. xxij. de appellat. Bar. in l. præses. C. de appell. Paul. Parisi. in consi. cvij. nu. 52. volum. iij.

- 23 Vigesimo tertio fallit, nam pendente appellatione potest iudex a quo, examinare testes senes vel valetudinarios, ad perpetuam rei memoriam: & non dicitur innouare. Ita per plura fundamenta concludit Matthe. de Afflict. in consti. Neapolita. lib. ij. Rub. xxxij. nu. 1. cum alijs.

REGVLA XLIII.

APPELLATIO iusta, & licita non tollitur a Principe sine causa. Ita probat tex. in c. qui scit. ij. quæstio. vi. vbi colligitur, qd appellatio est permessa de iure diuino: de cuius intellectu vide S. Thom. 2. 2. quæst. lxxix. artic. iij. Secundo probatur hæc regula: nam iusta appellatio est defensio innocentis, c. cum speciali. de appellatio. que est de iure naturali, l. vt vim. cum simi. ff. de iusti. & iur. & Clemen. pastoralis de re iudica. & Princeps sine causa non potest tollere defensionem: vt notatur in dict. Clemen. pastoralis: ita eodem modo non potest tollere appellationem. Tertio probatur hæc regula: quia per appellationem reparatur ius illius qui habet sententiam contra se: quia si apparebit, iuste appellat se, extinguit pronuntiatum l. j. in fin. ff. ad Turpil. sed Princeps sine causa non tollit ius alterius. l. quoties. C. de præci. Impera. offeren. & l. fin. C. si contra ius vel util. ra. pub. Et ideo dixi qd sine causa non potest Princeps ius alterius præiudicare, cum ipse fateatur secundum leges viuere. l. digna vox. C. de legib.

- 1 Fallit primo, nisi iusta causa subsistente, scilicet quando alias tumultum sedare non possit: quia tunc princeps possit tollere appellationem. Argumento tex. in l. qui cædem. ff. de siccar. Pro quo facit, quia Princeps cum causa potest dominium rei alienæ tollere, & dispensare contra ius gentium, naturale, & diuinum: vt copiose congerit Feli. in c. quæ in ecclesiarum. nu. 2. cum alijs, de consti. Ferdinand. Loazes in tract. de matrimonio Regis Angliæ, in 2. dubitat. in solut. ad fundamentum 2. partis negatiuæ, nu. 4. latissime Nicol. Belo. in consi. ij. per totum.

- 2 Secundo limita, quando sumus in casibus in quibus non admittitur appellatio: de quibus per Azon. in titu. quorum appellatio non recipian.

Est tamen notandum, qd in casibus in quibus non admittitur appellatio ab aliena sententia, poterit pars querulari: vt est glo. in c. querelam. in gloss. j. de procur. quam vltra Doct. ibi sequitur Ioan. Costan.

Costan. in glo. ad constit. regias Galliarum, articulo. cxxxv. colum. 2. & l. xj. tit. xvj. lib. iij. ordinamenti.

3 Tertio limita, quando appellatur a sententia Regis, vel eius magni consilij, tunc non admittitur appellatio: vt in l. j. in prin. ff. a quibus appe. non licet. & in l. j. ff. de senten. prefec. preto. in quo est notandum qd solum de gratia admittitur supplicatio, vt in Auth. quæ supplicatio. C. de præci. Impera. offerre. & in Auth. vt sponsa. largi. in §. ad hæc collat. ix. Et ita notab. tenet Hyppol. de Martil. in l. vni. nu. 16. C. de raptu virg. Paul. Paris. in j. vol. consil. cxviii. nu. 4. & in 3. vol. consil. 54. nu. 39. De iure regio est text. in l. xij. titu. 24. par. 3. in l. clxxiiij. Styli. & in l. 21. de Madrid.

4 Quatto limita, quando Princeps scribit rescriptum committendo causam appellatione remota: quia tunc solum videtur tollere frivolum appellationem. Secundum Bar. in l. j. in §. interdum. ff. a quibus appe. non licet. nu. 3. habetur in c. pastoralis. & in c. vt debitus. de appella. & in c. licet in corrigendis. de officio ordina. per Ioan. Andre. in c. si de appella. lib. 6.

5 Quinto fallit, de plenitudine potestatis. Ita tenet Bald. in proce. Grego. nu. 4. vbi dicit, quod in principe est plenitudo potestatis, quod quando aliquid vult ex certa scientia, non potest ei dici, cur ita facis: idem tenet Bald. in prælud. feudo. nu. 34. & in l. fin. col. j. C. senten. rescinden. non pos. sed ante Bald. istud fuit notabile verbum, Specu. in titu. de locato. in §. nunc ostendendum. versicu. lxxxix. pro qua opinione est text. in c. in memoria. xx. distinct. facit quod notat idem Bald. in c. cum super nu. 1. de causa posses. & propri. quod Princeps ex certa scientia super ius. & contra ius, & extra ius omnia potest: quem sequitur Iaf. in l. j. nu. 2. ff. de constit. princip. pro qua opinione est text. in l. qui in provincia. in §. diuus. ff. de ritu nuptia. Ex quo apparet verum esse dictum Angel. in litem si verberatum. in §. j. ff. de rei vendicat. vbi dicit, qd Princeps potest mihi auferre dominium rei meæ, etiam nulla causa subsistente, & qui contrarium dicit, mentiuntur, idem tenet idem Angel. in l. ij. in §. si is p quo. ff. quod quisque iur. & in l. ij. C. de quædrien. prescript. Bald. in l. rescripta. colum. fina. C. de præcibus Impera. offerre. & in l. ij. colum. vij. C. de seruitur. & aqua. quam opinionem sequitur latius comprobando Philipp. Deci. in consil. 191. nu. 4. & in cõs. 198. nu. 2. & in consil. cclxxij. nu. 12. & in consil. 269. num. 7. Barba. in c. quæ in ecclesiarum penulti. colum. de constitut. & in iij. volu. consil. lxxiiij. Curt. Iun. in consil. j. num. 19. Nicola. Belon. in d. consil. ij. num. 7. & Iacob. de Leona. in consil. cxiiiij. num. 43. inter consilia Alberti Bruni, vbi nota. in materia.

Et facit etiam in fauorem huius limitationis: nam Princeps si vult potest legitimare post mortem patris filium naturalem, non requisitis his de quorum præiudicio agitur. Ita probat text. in l. ij. in fin. ff. de nata. restituend. in quantum enim dicit, quod Imperatores non facile solent quenquam notabilis restituere, nisi cõsentien-

te patrono: innuit, quod si Imperator vult, potest: licet cum diffi-
cultate hoc faciat. & ita per illum tex. notabiliter tenet Barto.
l. Gallus. in §. & quid si tantum. ff. de libe. & posthu. num. 14. quem
sequuntur ibi Docto. præcipue Iaf. in j. lectu. nu. 140. eandem opi-
nionem tenet Bald. in l. nam ita diuus in j. col. ff. de adopri. & in l.
ij. nu. 39. C. de seruitu. & aqua. & in l. fin. C. quibus res iudic. not
nocet. Abb. vbi refert se ita consuluisse, in c. cum olim. num. 16. de
re iud. & ita consuluit in j. vol. consi. lxxxiiiij. nu. 6. Alex. de Imo.
in j. vol. consi. ij. nu. 14. Soci. consi. cxx. nu. 8. in iij. volu. & alij Do-
cto. relati per Felin. in c. cum olim. nu. 16. Pro qua opinione est tex.
in l. ij. in §. si quis a Principe. ff. ne quid in loco publi. vbi probatur
quod licet princeps non possit aliquid concedere in præiudicium iu-
ris alterius, tamen si concesserit, valet. Facit etiam text. in c. quam-
uis. de rescript. libr. vj. vbi probatur quod restitutio Principis, vbi
aliud non exprimitur, intelligitur fieri sine præiudicio iuris alieni.
ergo si aliud exprimitur potest fieri cum præiudicio iuris alieni.
Pro qua opinione est gl. not. in l. relegati. in glos. fin. ff. de pæn. vbi
probatur, quod sola voluntas Principis dicitur iusta causa, quam gl.
sequitur ibi Bart. Iason in l. testamentum. nu. 2. C. de testament. &
in l. quo minus. nu. 6. de flumini. Ale. de Imo. in l. quidam consulo-
bant. ff. de re iudi. nu. 11. & sim. glo. de iure Canonico. in c. si gratio-
se in verbo, a Romano Põtifice, de rescript. libr. vj. & in c. si eo tem-
pore in verbo & quãuis de elect. eod. libr. Facit etiam vltra omnia
supradicta tex. expressus in d. l. quo minus. ff. de flumi. vbi probatur
quod cuiilibet est licitum aquam ducere de flumine publico. Ratio
est, quia licet hoc facere autoritate iuris gentium, quo iure flumi-
na & eorum vsus & iura sunt publica & vsui publico cuiilibet: vt
in §. flumina. & in §. riparum. Instit. de rerum diuisio. & in l. flu-
minum. in princ. ff. de damn. infect. Sed tex. in d. l. quominus. dicit
hoc esse verum nisi Imperator vel Senatus vetet: & sic expresse
probat hanc limitationem.

Et idem quod dictum est de appellatione, extendo etiam habe-
re locum in citatione: nam licet citatio sit de iure diuino. Gene. c.
iij. & etiam de iure naturali. Clem. pastoralis. §. cæterum. de re iud.
dicata. tamen Princeps potest tollere citationem: & sic actus
vel processus factus a Principe sine citatione valet. Ita tenet Bald.
in l. cum cessante. in princip. C. quomodo, & quando iud. quem se-
quitur Alexand. in consi. ij. nu. 9. vol. j. Petrus Belluga in suo Spec.
Principium in rubr. xj. §. restat. nu. 4. facit gloss. in c. apostolica.
xxxj. q. 9. ex quo apparet male dixisse Felin. in d. c. cum olim. nu.
13. de re iudi. vbi tenet, qd Princeps de plenitudine potestatis non
potest procedere parte non citata. Et ratio quare Princeps po-
test procedere sine citatione est, quia in principe semper præsumit-
ur causa: vt supra dixi. & hoc etiam tenet Cin. & Bald. in l. rescrip-
ta. in iij. col. C. de præci. Impera. offeren. & in l. si. C. si contra ius
vel uti. public. Anto, & Imol. in c. cum iuter. de renuntia. Floria. in
l. si

l. si irruptione. §. ad officium. nu. 6. ff. finium regundo. & alij Doct. relati per Iaf. in l. si testamentum. nu. 3. C. de testament. & per Hippol. in sing. vj. Ex quo Cuius in d. l. rescripta dicit, qd si Princeps sine cause cognitione mandat alicui vt aliquem suspendat, potest ille sine peccato ex equi, quia presumitur, pro Principe qd iuste procedat: facit tex. in l. si vendicari. C. de poenis. & in c. cu apud Theofalonicam. xj. q. iij. & istud dictum Cini dicit esse notandum Abb. in c. cum olim. nu. 23. de re iudic. Secunda ratio est, quia quando Princeps facit actum sine citatione partis simpliciter, debet valere & tenere omnino. Ratio rationis est, quia si Princeps facit actum, qui non possit valere nisi fiat de plenitudine potestatis, semper intelligitur fieri de plenitudine potestatis, vt actus magis valeat quam peccet. Ita notab. reperio consuluisse Pau. de Cast. in consil. cclxxxij. nu. 2. volum. j. & in l. ex imperfecto. C. de testamen. quem sequitur Alexand. in l. quanquam. nu. j. C. de testamen. mili. Felin. in c. j. nu. 27. de constit. & in c. cum inter. nu. 7. de excep. & in c. in causis. nu. 2. in fin. de re ind. Hippo. in l. de vnoquoque. num. 20. ff. de re iudi. & in sing. lxxxij.

Et hanc limitationem secundo extendo, vt habeat locum etiam in recusatione: nam licet recusatio iudicis sit de iure naturali. c. quia suspecti. iij. q. ix. Princeps tamen de plenitudine potestatis potest tollere recusationem. Hoc fuit notab. verbum Inn. in c. transmissæ. de fo. comper. quem sequitur Specula. in titul. de recusation. in §. j. Lapis in c. iudex ab Apostolica. de offi. deleg. lib. vj. Bald. in l. si C. de senten. & interloq. omn. Ang. & Imo. in l. j. in §. interdum. ff. a quibus appell. non licet. Hip. in sing. ccxcij.

REGVLA XLIIII.

APPELLARE a sententia lata super possessorio non permittitur. l. j. C. si de mome. posse. sue. appella. & c. vlti. §. de possessio. ne. ij. q. vj. Que regu. habet locum in omni possessorio, siue adipsi scende, siue retinende, siue recuperadæ, scdm Bart. ibi notatur in l. quisquis. C. quorum appella. non recipi. plene per eundem Bartol. in l. ij. nu. 3. ff. de appella. recipi. text. in c. ex conquestione. & ibi Bald. de restitu. spolia. & in c. super eo. el. ij. eod. tit. gl. in. cum ad sedem. in verbo interdicitum. in versicu. & nota per hanc Decretalem. eodem tit. Et hec est vera regula & communis opinio secundum Augustin. Bero. in q. liij. nu. 8. & ex adductis per Tiraquell. in tracta. de morte. in vj. par. declaratio. vj. nu. 5. Catell. Coita in memorabilibus iur. in verb. appellari. el. j. Sebastia. Vant. in tract. de nullitate sentent. rubri. iij. quis possit dicere de nullitate nume. 34. Ioann. Constant. in gloss. ad constitutiones Regis Gallie. articulo. lxxij. licet contra eam tenet Ioannes Corasius in Paraphras. ad text.